И се колнам во Оној во Чија рака е мојата душа, навистина јас сум најсличен во својот намаз на намазот на Пратеникот ﷺ. Ваков беше неговиот намаз сè додека не замина од овој свет.“

Од Ебу Хурејре, радијаллаху анху, се пренесува дека: Пратеникот ﷺ изговарал текбир (Аллаху Екбер) во секој намаз — било задолжителен или доброволен, во рамазан и надвор од него. Велеше „Аллаху Екбер“ кога ќе станеше за намаз, потоа „Аллаху Екбер“ кога ќе се поклонуваше (на руку), потоа велеше: „Сами‘а-ллаху лимен хамидех“ (Аллах го слуша оној што Го фали), па: „Раббенаа ве лекел-хамд“ (Господару наш, Тебе Ти припаѓа пофалбата) — пред да падне ничкум на сеџда. Потоа велеше „Аллаху Екбер“ кога ќе се наведнеше за сеџда, потоа „Аллаху Екбер“ кога ќе ја подигнеше главата од сеџда, па повторно „Аллаху Екбар“ кога ќе отидеше на втора сеџда, и пак „Аллаху Екбер“ кога ќе се застанеше на нозе по неа. Исто така, велеше „Аллаху Екбер“ кога ќе станеше од седењето по вториот рекат. Тоа го правеше во секој рекат, сè додека не го завршеше намазот. А потоа, откако ќе завршеше, велеше: „И се колнам во Оној во Чија рака е мојата душа, навистина јас сум најсличен во својот намаз на намазот на Пратеникот ﷺ. Ваков беше неговиот намаз сè додека не замина од овој свет.“

[صحيح] [متفق عليه]

Ебу Хурејре, радијаллаху анху, пренесува дел од описот на намазот на Пратеникот ﷺ, и вели дека тој, кога ќе се исправеше за да влезе во намаз, го изговараше почетниот текбир (Текбиретул-ихрам), потоа кажуваше „Аллаху Екбер“ кога ќе преминуваше на руку, кога паѓаше ничкум на сеџда, кога ќе ја подигнеше главата од сеџда, кога ќе одеше во втората сеџда, кога ќе се подигнеше од неа, и кога ќе станеше по првите два ракати по седењето за првиот тешехуд во трирекатните и четирирекатните намази. Ова го правеше во текот на целиот намаз сè додека не го завршеше. А кога ќе го подигнеше грбот од руку, велеше: „Семи‘а-ллаху лимен хамидех“ (Аллах го слуша оној што Го фали), потоа, додека беше исправен, велеше: „Раббенаа лекел-хамд“ (Господару наш, Тебе Ти припаѓа пофалбата). Потоа Ебу Хурејре, кога ќе го завршеше намазот, велеше: „Се колнам во Оној во Чија рака е мојата душа, навистина јас сум најсличен од вас на намазот на Пратеникот ﷺ. Навистина, оваа беше формата на неговиот намаз сè додека не го напушти овој свет.“